

מצוה רמח הזהירנו שלא לכחש החובות שנתחייבנו בהם
והפקדונות אשר הופקדו אצלנו. והוא אמרו לא
תכחשו ונתבאר שבממון הכתוב מדבר. ולשון ספרא לפי שנאמר
וכחש בה ונשבע על שקר עונש שמענו אזהרה מנין תלמוד לומר
לא תכחשו. וכבר ידעת שהכופר בפקדון פסול לעדות ואע"פ שלא
נשבע לעברו על לאו לא תכחשו. וכבר התבארו משפטי מצוה זו
במסכת שבועות. (קדושים, הפלאה הלכות שבועות פ"א) :

מצוה רמט הזהירנו מהשבע על כפירת ממון המוטל עליו.
והוא אמרו ולא תשקרו איש בעמיתו, המשל בזה
כי כשכפר בפקדון עבר על לא תכחשו וכשנשבע לשקר על כפירתו
עבר על לא תשקרו. ובספרא לא תשקרו מה תלמוד לומר לפי
שנאמר ונשבע על שקר למדנו עונש אזהרה מנין תלמוד לומר ולא
תשקרו. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בחמישי משבועות. ושם
התבאר שמי שנשבע לשקר על כפירת ממון עובר בשני לאוין
משום לא תשבעו בשמי לשקר ומשום לא תשקרו. (שם, שם) :